

Razstava fotografij
IGOR PUSTOVRH
"Tihožitja"
Prešernova in Mestna hiša,
Mala galerija v Kranju
september / oktober 2002

GORENJSKI MUZEJ KRANJ
Vljudno Vas vabimo na otvoritev razstave fotografij IGORJA PUSTOVRHA, ki jo bomo odprli v četrtek, **12. septembra 2002 ob 19. uri** v **Galeriji Prešernove hiše** v Kranju. Fotografije Igorja Pustovrha bodo na ogled v **Galeriji Prešernove hiše, Galeriji Mestne hiše** in Mali galeriji.

Igor Pustovrh se lahko pohvali z bogatimi izkušnjami v vrsti fotografskih zvrsti oziroma motivnih sklopov. Posvečal se je namreč tako figuralnim motivom kot krajini in tihožitjem. Poleg t. i. razstavne fotografije, s katero se je uveljavil na domačih in tujih fotografskih prireditvah, ga je poklicna pot privedla do uporabne in komercialne fotografije, velik del svojih ustvarjalnih prizadevanj pa je posvetil tudi fotografskim eksperimentom. V ciklusu tihožitij in aktov, ki jih je izbral za razstavo, lahko zasledimo prežemanje raznolikih fotografskih pristopov.

Nobenega dvoma ni, da je vsaka fotografija individualno obarvana, kajti fotografavo oko za objektivom je vselej tisto, ki vidi določeno podobo in v sebi nosi vizijo končnega posnetka, čeprav ima le-ta na prvi pogled predvsem dokumentaren značaj. Vendar težnja po izraznosti pomeni še mnogo več - gre namreč za težnjo po izpovedovanju, po izrekanju osebnih pogledov oziroma njihovo vizualizacijo s pomočjo fotografskega medija. Vtisniti v nek fotografski posnetek del sebe, z njegovo pomočjo posredovati svoj pogled, svojo zgodbo o motivu, človeški figuri, predmetu ali pojavu, je zato med največjimi željami vsakega resnega fotografa.

Najbrž se ne bi zmotili, če bi dejali, da si je Igor Pustovrh v dobrih delu svojega fotografskega opusa motive prizadeval poselit z osebnimi zgodbami. Dovolj je, da se spomnimo na ciklus ženskih aktov ali nenavadnih portretov, ki jih zaznamuje skrbno oblikovana oziroma zrežirana kompozicijska in vsebinska zasnova. Pri snovanju fotografskih aktov, ki jih družijo lucidno in provokativno avtorjevo poigravanje z estetikom golega, čutnega ženskega telesa in tudi z nekaterimi našimi predsodki glede tega, kaj vse je še lahko dovoljeno znotraj meja "dobre okusa", se je Igor Pustovrh namreč prelevil v svojevrstnega režiserja, ki skrbno usmerja model. Vzel si je pravico, da je svoji ustvarjalni viziji prilagodil prav vsak delček fotografskega posnetka, model pa je postavljaval v neobičajne in hkrati povedne situacije, ga upodabljal med izvajanjem kretenj, gibov in drž, ki spominjajo na ritualne ali obredne, golemu in ranljivemu človeškemu telesu zoperstavljal ostre in hladne predmete. Zanimalo ga je ustvarjanje nove fotografske realnosti, brisanje meja med domišljijo in resničnostjo in poseganje v lastno in zasebno mitologijo fotografskega modela. Črno-bele fotografije ženskih aktov in nekatere druge posnetke je uporabil za izhodišče novega ciklusa računalniško generiranih fotografij, v katerem je do izraza prišla govorica barvnih izvlečkov. Postopni prehodi sivin v barvne partije spominjajo na učinek notranjega žarenja fotografiranih predmetov in oseb.

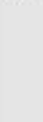
V podobni vlogi režiserja srečujemo Igorja Pustovrha tudi pri tihožitjih. Pritisk na sprožilec fotografskega aparata je samo zaključni del ustvarjalnega procesa, ki se je začel z oblikovanjem in inscenacijo nenavadnih kompozicijskih združb, predstavljenih na fotografijah, v katere je Igor Pustovrh vgradil lastna estetska merila. S premišljenim razporejanjem in usklajevanjem posameznih delčkov kompozicij in virov svetlobe mu je uspelo doseči harmonijo med številnimi vsebinskimi, oblikovnimi, barvnimi in svetlobnimi poudarki. V gosto tkivo tihožitij so vključeni npr. ledena gmota, ki oklepa plastično rokavico ali lutko, kepa snega, kos mesa, sadje, na pol prerezana in zmečkana mesena jagoda, okrvavljen koruzni storž, drobno cvetje, elektronski aparat, delčki golega človeškega telesa... Raznoliki gradbeni elementi kompozicij so postavljeni na zemeljsko površino ali plastično folijo, podlaga in posamezni delčki tihožitij so prekriti z barvnimi pigmenti. Nekateri izmed predmetov imajo simbolni pomen, nekatere pa je fotograf izbral predvsem zaradi vizualne privlačnosti, nenavadnosti ali morda celo medsebojne nespravljivosti. Srečujemo se namreč z delčki živega sveta in neživimi predmeti, vendar so slednji prav tako pogosto tik pred tem, da bodo spremenili svoje agregatno stanje. Tudi barve, izvzete predvsem iz čiste in intenzivne barvne palete, se lahko med že pričetim fotografiranjem topijo v vodi, ki kaplja od kosov ledu ali snega.

Fotografovo pozornost so pritegnili barvni, teksturni, strukturni in plastični učinki detajla in celote. V navidezno kaotični združbi predmetov, vode, zemlje, plastike in barvnega pigmenta ima sleherni delček točno določeno mesto, nikjer ni praznih partij ali mrtvih kotov. Med raznolikimi kompozicijskimi prvimi vlada notranja uravnoteženost. Morda je prav zaradi nasprotij, ki jih delčki celote nosijo v sebi, Igor Pustovrh tihožitja prekrival z slikarsko barvo oziroma jih postavljaval pred malone slikarsko zasnovana ambientalna ozadja ter jih na ta način poskušal poenotiti. Lahko pa bi šlo predvsem za ustvarjanje duhovnega prostora, ki naj bi presegal materialno resničnost fotografiranih aranžmajev. Tudi barva je zato izgubila svoje deskriptivno vlogo. Fotograf želi prestopiti limite predmetnega sveta, pomembna mu je fotografska kompozicija, ki od daleč spominja na abstraktno slikarsko polje, pri katerem je odločilno predvsem medsebojno učinkovanje likovnih elementov. V simbiozi figuralnih, iz realističnega likovnega repertoarja izvzetih, in nefiguralnih delčkov je slednjim postopoma namenjena vedno vidnejša vloga. O tem pričajo tudi fotografije, pri katerih so se po zaslugi uporabe fotografskih leč detajli zabrisali, od nemirne, z žarečimi barvnimi razgibane površine motiva je ostalo samo barvno in svetlobno poživljeno enigmatično, abstraktno fotografsko polje.

Ciklus tihožitij Igorja Pustovrha se nehote dotika mnogih temeljnih postavk fotografskega medija. Fotograf se je odločil za "čisto" fotografijo, za fotografijo kot dokument v nekem trenutku na posnetku zaustavljenega stanja, pri kateri po pritisku na sprožilec fotoaparata ni nobenih naknadnih manipulacij. Z nasičenimi barvami, ki so zakrile celo inkarnat človeškega telesa, pa nas Igor Pustovrh - ne da bi dokončno nadomestil fotografijo s slikarskim orodjem - opozarja, da tudi za tihožitje, prav tako kot za krajino in portret, velja, da jih je fotografija prevzela iz fundusa akademskega slikarstva. Fotografovo potrebo po posegu v realnost bi delno lahko navezali na surrealistično ustvarjalno izkušnjo. Odmevom nadrealističnih snovanj lahko zasledimo tudi pri kompozicijah, ki so nastale z dvojnimi eksponiranjem istega posnetka, na katerih je Igor Pustovrh v celoto povezal na videz nezdružljive motive. Na slikarske kompozicije se navezuje tudi učinkovanje velikih fotografskih povečav.

Najpomembnejši tvorni element in pogoj vsakega fotografskega posnetka je svetloba, ki ji je pri tihožitjih Igorja Pustovrha namenjena osrednja vloga. Sožitje med pestrimi barvami in oblikami je bilo mogoče samo s pomočjo premišljenega razporejanja svetlobnih virov. Svetloba namreč nastopa kot protiutež bogati, neredko kontrastni barvni paleti. Z njeno pomočjo fotograf naš pogled zapelje v globino, razkrije iluzijo prostora, s pretanjenim osvetljevanjem doseže tudi vtis notranje svetlobe predmetov. O pomembni vlogi svetlobe, ki je preglasila barve, priča tudi črno-bela, kar zadeva likovno dognanost in izvedbeno perfekcijo, nič manj prepričljiva izvedba istih motivov.

DAMIR GLOBOČNIK

~~~~~ O ~~~~~

Abstrakcija se kot umetnostna smer, čeprav zapozneno, v vedno večjem obsegu in na različne načine vključuje tudi v fotografijo. K temu razvoju ni pripomogel samo vpliv abstraktnega ali k abstrakciji nagnjenega slikarstva, temveč vedno bolj napredujoča fotografska tehnika. Razstava del Igorja Pustovrha nam kaže zanimivo in perspektivno obliko tega razvoja.

Motivni svet, vzet iz narave, ali v ateljeju poljubno oblikovano barvno ali predmetno kompozicijo Igor Pustovrh s pomočjo različnih virov in vplivov svetlobe spreminja v nov oblikovni oziroma barvni sestavi. Te spremembe privedejo do novega motiva, ki nastajajo zaradi neprestano spreminjajočih se kotov in jakosti svetlobe, fotozgrava kamera registrira, dobljene posnetke pa avtor poveže v enotno kompozicijo, sestavljeno iz barvnih lis in ploskev oziroma v svetlobi razkrojenih delov predmetnega sveta.

Včasih Igor Pustovrh pot v abstrakcijo tudi zavre. Predmet, izpostavljen svetlobi, ne izgubi povsme svoje materialne biti, spremeni se le njegova oblika in predvsem njegov pomen. S tem avtor stopi na tla novega videnja sveta, na tla širokih možnosti njegovega umetniškega preoblikovanja, morebitnega simbolnega oživljanja ali povsem osebnega pojmovanja.

CENE AVGUŠTIN

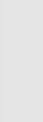

~~~~~ O ~~~~~

KATALOG RAZSTAVE:

Izdal: **Gorenski muzej Kranj**
Pripravo razstave: **mag. Damir Globočnik**
Spremljeno besedilo: **dr. Cene Avguštin, mag. Damir Globočnik**
Oblikovanje: **Silva Sever**
Litografija: **Atelje I, Sever**
Tisk: **Pro grafika, Žabnica**
Naklada: **500 izvodov**
Kranj, september 2002

~~~~~ O ~~~~~

Igor Pustovrh

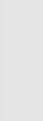

IGOR PUSTOVRH je bil rojen 22. novembra 1961. Prve fotografske navpote je prejel pri fotografu Vlastji Simončiču v Gorenji vasi. Med leti 1978 in 1982 je obiskoval Srednjo šolo tiska in papirja v Ljubljani (Oddelek za reproduktivno fotografijo). Med leti 1979 in 1993 je bil zaposlen kot litograf v Gorenjskem tisku v Kranju. Od leta 1993 vodi lasten litografski in fotografski studio Atelje T v Šenčurju pri Kranju in v Škofji Loki. Od leta 1996 ima status samostojnega fotografa. Živi v Ljubljani in Škofji Loki.

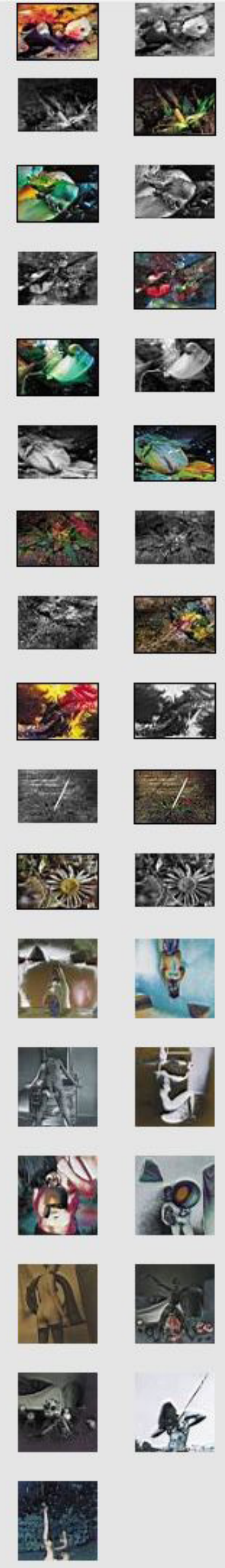
S fotografijo se je začel profesionalno ukvarjati v osemdesetih letih. Sodeloval je na vrsti skupinskih domačih in tujih fotografskih razstav, npr. na razstavah "Foto treh dežel" v Velenju leta 1987 in "Triangolare di fotografia" v Padovi leta 1988. Na obeh je prejel 1. nagrado. Na "Salonu fotografije" v Pragi leta 1988 mu je bila podeljena posebna nagrada žirije ter na "Salonu mondialu" v Belgiji leta 1989 diploma. Njegove fotografije so bile sprejete v vrsto selektivnih pregledov, npr. na pregledne razstave Društva oblikovalcev Slovenije, katerega član je. Leta 1993 je sodeloval pri Mreži za Metelkovo v Stari elektrarni in Ljubljani, leta 1994 na razstavi "Fiat lux" v Galeriji Ivana Groharja v Škofji Loki ter leta 2000 na pregledni razstavi akta na Slovenskem (Arhitekturni muzej) v Ljubljani. V letih 1999-2002 se je udeležil mednarodnih likovnih delavnic "Slovenija odprta za umetnost" na Sinjem vrhu.

Med njegovimi samostojnimi predstavitvami velja omeniti samostojne razstave v Galeriji Loka Napotnik v Velenju leta 1990, Galeriji Ivan Grohar v Škofji Loki leta 1992, Galeriji KUD France Prešeren v Ljubljani leta 1996 in v Galeriji Kosova graščina na Jesenicah leta 1999.

Naslov:
Jesenova 7 1000 Ljubljana
Stara Loka 68 4220 Škofja Loka
igor.pustovrh.com
www.pustovrh.com

PUSTOVRRH

PUSTOVRRH

PUSTOVRRH